

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” și s-a menținut hotărârea din 05 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată :

La 21 mai 2015 SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldtelecom”, prin care a solicitat încasarea sumei de 109 555,60 lei cu titlu de datorie pentru scurgerea de agent termic.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că la 01 martie 2013 a încheiat cu SA „Moldtelecom” contractul de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 2701, conform căruia furnizorul și-a asumat obligația de a livra consumatorului energie termică în apă caldă la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță a obiectului STA-55 pe str. Sarmisegetusa nr. 13, iar SA „Moldtelecom” s-a obligat să achite lunar costul energiei termice utilizate în condițiile stabilite și conform tarifelor în vigoare.

Conform pct. 4.1.2 al contractului nominalizat calculele pentru 1 t de apă în rețea utilizată pentru umplerea rețelelor termice și sistemelor interne ale blocurilor, precum și pentru scurgerea neproductivă din rețelele proprii, cumpărătorul va achita câte 99,92 lei pentru o tonă de apă din rețea.

Însă, din cauza neonorării obligațiilor contractuale, prin neachitarea în termen a bonurilor de plată pentru scurgerea apei din rețeaua de pe str. Sarmisegetusa nr. 13, s-a acumulat o datorie în mărime de 109 555,60 lei, care este confirmată prin procesul-verbal privind controlul instalațiilor tehnice de încălzire din 23 ianuarie 2015.

Consideră că prin semnarea proceselor-verbale de către reprezentantul SA „Moldtelecom” cunoștea că s-a format o datorie, care urma a fi achitată, însă ultima nu și-a onorat obligațiile contractuale și nu a stins-o nici după recepționarea reclamației nr. 79/1758 din 22 aprilie 2015.

La 06 august 2015 s-a înregistrat în Registrul persoanelor juridice modificările operate în actele de constituire a SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” și s-a schimbat denumirea societății, fiind înregistrată SA „Termoelectrica”.

Prin hotărârea din 05 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Termoelectrica”. S-a încasat din contul SA „Moldtelecom” în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 109 555,60 lei cu titlu de plată pentru scurgerea agentului termic și suma de 3286,66 lei cu titlu de taxă de stat. (f.d. 211, 216-221, vol. I)

Prin decizia din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către SA „Moldtelecom” și s-a menținut hotărârea din 05 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 235, 236-243, vol. I)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele au reținut că din cauza neonorării obligațiilor contractuale rezultate din neachitarea în termen a bonurilor de plată pentru scurgerea de apă din rețeaua din str. Sarmisegetusa nr. 13, SA „Moldtelecom” urmează să achite datoria în sumă de 109 555,60 lei, care este confirmată prin procesul-verbal din 23 ianuarie 2015 privind controlul instalațiilor tehnice de încălzire, prin care s-a constatat scurgerea agentului termic (apei din rețea) în sistemul intern de încălzire, care este semnat de reprezentanții SA „Termoelectrica” și SA „Moldtelecom”.

La 18 martie 2019 SA „Moldtelecom” a declarat recurs împotriva deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 05 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârilor instanțelor inferioare, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respinge cererea depusă de către SA „Termoelectrica” (f.d. 3-7, vol. II)

În motivarea recursului recurenta a invocat că instanța de fond și de apel la emiterea actelor judecătorești nu au dat o apreciere respectivă probelor prezentate de către recurentă, nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate, asupra declarațiilor martorilor audiați în instanța de fond.

Totodată, consideră că instanțele la judecarea cauzei nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 februarie 2019.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 2129 din 25 februarie 2019 instanța de apel a expediat recurentei copia deciziei.

Recursul depus la data de 18 martie 2019, se consideră în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SA „Moldtelecom” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SA „Moldtelecom” asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Moldtelecom”, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas